magnam egestatem peruenit. Misit nuncij ad pīem suū vt misericordiam de eo haberet. pater vero cū audisset de eius miseria cōmota sunt oia viscera eius. misertus est ei a cū eo reconciliatus est. Ipō reconciliato pīi suo filiū quē de vxore sua mētrice genuerat recommēdauit. pī vero ipm quasi in filium ppum enutriuit. Hec audiēs frater senior indignatus dixit pīi suo. Tu es demens. Et ī ptio tibi tali vōce. Ille est demēs qui filiū in hereditē accipit a nutrit qui ei iniuriā magnā fecit: sed frater meus qui illū puerū genuit fecit tibi magnā iniuriā qñ meretricem contra tuū pceptū desponsauit. Ergo videtur q tu es demēs q filiū eius nutris a ei pacem dedisti. Dī ad ī rndit Fili. frater tuus ē michi reconciliatus p magnā ꝓtritōem quā habuit a ppē preces alioꝝ. Ideo oportet me filiū suum diligē plus q̄ te. Hac ratōne. tu sepius contra me fecisti a nūq̄ reconciliatus es michi qm culpā tuā humiliter recognoscere noluisti. iā tu es ingratus fratri tuo. exquo velles ipsū a societate mea expellere. immo potius deberes gaudere q michi ē reconciliatus. Et qm ingratus es hereditatē meam nō obtinebis et illā quā de iure habere debuisses: frat tuus occupabit. Et sic factum est.

Moralizatio

Karissimi: per patrē istū pīem celestē intelligemus. p duos filios naturā angelicā a humanā. hūana coniūcta erat meretrici. iniquitati. qñ de pomo vetito contra diuinū preceptū comedit. Vñ a patre celesti eēt homo expulsus. filius meretrici. totū genus hūanū q8 p pctm puersū pericerat. Ille filius eger factus est. qm post pctm in hac lacrimarū valle positus est. Iuxta illū in libro genesi capitulo tercio. In sudore vultus tui vescere pane tuo. Sed ī per cristi passionem est deo patri reconciliatus. a otinue reconciliatur per opera meritoria. et per preces sanctorum quicotidie pro genere humano preces fundunt ī cēlo. pū. Desiderium eorum est oratio eorum. Sed alius frater. s. diabolus qui sēper est ingratus sēp nos impugnat a de nostra reconciliatione murmurat et allegat. q̄ ppter pctm hereditatē regni celestis nō debeamus consequi. ī sine dubio si sancte iuste a munde in hoc seculo vixerimus: allegatō sua michil nobis nocebit. ymo partē suā id ē locum quem ipse in celis perdidit: obtinebimus.

De vana gloria. Capitulum. Viij.

Leo regnuit qui miro modo pulchras mulieres delectabatur videre. Vñ fecit fieri in quodā templo tres ymagines stātes. a precepit omnibus in impio vt eas adorarent. Prima ymago hēbat manum ad ppīm extensā a in vno digito anulum aureū. a sup digito erat supscptio talis. Ego sū generosus ī digito. Secūda ymago barbā aureā hēbat. a in fronte sic scriptū. Ego sū barbatus si quis calus fuerit ad me veniat et de pilis meis accipiat. Tercia ymago clamidē aureā hēbat. a tunicā de purpura. a in pectore eius erat scriptū karacteribus auris. Ego sū qui neminē timeo. Iste tres ymagines erāt interius lapidee. Cū autē fuisset completē secūm imperatoris voluntatē statuit p lege. q̄ quicūq̄ anulū vel barbam auream aut clamidē auferret: morte turpissima odēpnaretur. Accidit quodā tpe q quidam tyrānus tē plū intrauit. vidensq; primā ymagiem cū digito extenso: anulū de digito extraxit. deinde ad ymaginē secūdā accessit a barbā auream ab ea abstulit. Post hoc ad ymaginē terciā puenit clamidē ab ea tulit a de templo recessit. Populus cū ymagines spoliatas vidisset: statim imperatori denuciabat. Cum imperator hoc audisset: ꝓtristatus est valde trāsgressorē. s. tyrannū coram se vocauit a super tali delicto ar

guebat · ꝙ ymagines contra precep
tum suuꝫ spoliauit · At ille · Domine
licitum ē michi respondere? Qui ait
Michi bene placet · Quando tēpluꝫ
intraui: prima ymago manū ad me
extendit habensqꝫ in digito anulum
ac si diceret istū anulum accipe · Tñ
ad extensioneꝫ manus nolui recipere
quousqꝫ in digito superscripcōem le
gi · s · ego sū generosꝰ · ecce anulꝰ · sta-
tim intellexi supscriptionem ꝙ volū
tas eius esset vt anulū acciperē et ideo
accepi · deinde ad secundā ymaginem
accessi ⁊ cū eam barbā aureā haben
tem vidissem in corde meo cogitaui ⁊
dixi · Pater istius nūq̄ talem barbā
habebat · quia sepius eū vidi ⁊ ꝙ sit
altior q̄ pater racio non dictat · bonū
est ⁊ vtile barbā eius aureā auferre
Verūtamen hꝰ non obstāte barbam
nolui extrahere quousqꝫ suprascrip
tionē legi · Ego sū barbatꝰ quia si q̄s
caluus fuerit ad me veniat et de pil
meis accipiat · si videtis caluus sum ·
Et ideo barbā auream ꝓpter duo ab
stuli Vnū est vt patri suo esset simi
lis ⁊ de barba aurea nō nimis super
biret · Secundo vt ꝑ pilos eius capiti
meo caluo subuenirē Deinde ad terci
am ymagineꝫ accessi que clamidem
auream habebat Clamidem abstuli
eo ꝙ in hyeme auruꝫ est frigidum ⁊
ymago est lapidea naturaliter lapis
est frigidus · ideo si haberet clamideꝫ
aureā esset addere frigiditatē frigido
qd esset graue ymagini · Itē si ī esta
te clamidē haberet esset nimis ponde-
rosum Adhuc ei ꝓpter ista nō abstu
lissem donec supscriptionē frontis le
gissem · Ego sū qui neminē timeo Cū
vero tantā supbiā in eo vidissem vt
humiliaretur abstuli clamidem · Ait
imperator Karissime quādo lex erat da
ta vt nullus ymagines spoliaēt nā
erat in lege promulgatum ꝙ nullus
propter aliquaꝫ causam ymagines
spoliaret · Et ideo qꝛ te intromisisti de
eis que ad te non ꝑtinebant: do pro
iudicio ut hodie ī patibulo sis suspē
sus · Et sic factum est ·

Moralizatio ·

Karissimi iste imperator est dñs
noster ihesus cristus · Tres yma
gines sunt tria genera hominum in
isto mundo in quibꝰ deus delectatur ·
Juxta illud · Delicie mee sunt esse cū
filijs hominum · si sācte ⁊ iuste viua
mus deus nobiscum ꝑmanebit · Per
primam ymaginē que habet manū
extensam debemus intelligere paupe
res ac mūdi simplices: qui si deberēt
in curia principū ac domīoꝝ aliquid
expedire oportet ut manū extensam
habeant ad dandum iudici munera
Vnde munera oculos iudicum exce-
cant · Si vero dicatur iudici vel suis
ministris quare a paupere accepisti
statim respōdet · Nonne potero cum
bona consciētia recipere: quod michi
gratis offertur? Curialis erat in offe
rendo · si munus suum non accepissē
michi ꝓ rusticitate esset imputādū
et ideo ne talia de me dicerentur: mu
nus eius accepi · Per secundam ima
ginem intelligere debemus mundi di
uites qui per gratiaꝫ dei ad diuitias
sunt exaltati Vnde ps̄ · De stercore eri
gens pauperez: statim ab emulis iu
dicatur · Ecce iste miser habet barbā
auream · i · plures diuitias q̄ habuit
pater eius opprimamus eum · siue ꝑ
phas siue per nephas iustum talem
opprimūt ⁊ spoliant dicentes · Nos
sumus calui · i · diuitijs ꝑuati · bonuꝫ
est ut rusticus iste diues nobis diui
tias suas participet ymmo sepius il
lum iugilant ut bona sua auferant ·
Ad thi · Cupiditas est radix omniuꝫ
malorum · Per terciam ymaginem
cum clamide aureo: debemus intelli
gere homines in dignitate ꝯstitutos
sicut sunt prelati ecclesie ⁊ iudices ter
reni qui habent legem custodire vir
tutes inserere · ⁊ vitia extirpare · Vñ
malefactoēs qui noluerunt subici di
scipline contra prelatos suos ⁊ seni
ores se erigunt ac cōspirant dicētes ·
Nolumus hunc regnare super nos

Luc. Judei videntes xp̄um miracula facientē et eos arguere. q̄ cōtra legē cōmitterent: statim de morte eius cōspirabant Tales ɔspiratores et siles morte morientur. Studeam9 ego vitā nostram sic corrigere ut. ꝛc.

De naturali malicia: p̄ mansuetudinē superāda. Ca. ix.

Alexāder regnauit prudēs valde. q̄ filiā regis sirie in vxorez accepit q̄ filiū pulcherrimum ei pepit. Creuit puer a cū ad etatē legitimā p̄uenisset: p̄ri suo semp̄ insidias fecit. et p̄ oīa mortez eius quesiuit. Impator de hoc admirabatur. venit ad impatricez et ait. Rm̄a: dicas secure sine timore secretū cordis tui mihi. vtrū de aliq̄ p̄ter me polluta fuisti. At illa. O dn̄e quaē a me talia queris? Qui respondit. Filiꝰ tuꝰ semp̄ mortez meā querit. miror q̄ si esset filiꝰ meus talia nō attemptaret At illa. Nouit deꝰ q̄ nunq̄ ab alio p̄ter te sum polluta. a hoc pata sum p̄ omnē viā probare. Iste est verus filius tuꝰ. sed quare te p̄sequi? penitus ignoro Rex cū hoc audisset. cū omni mānsuetudine filio suo locutus est dicens. O bone fili ego sum pater tuus p̄ me mundū intrasti. et heres meus eris. quare mihi mortem minaris? In deliciis nutriui te: et omnia mea tua sunt. Desine inquit ab ista iniq̄tate a noli me occidere. Filiꝰ nō acq̄escens dictis eius de die in diē malicia eius ɔtra patrē crescebat et nitebat semp̄ occidere eum. publice a priuate insidias ei imponere. Pat̄ hoc vidēs in locū desertū p̄rexit a filiū suū secuz duxit portansq̄ gladiū in manu sua dicens filio suo. Accipe gladiū istuz et interfice me hic. q̄ minus scandalū est tibi in occulto me occidere q̄ in p̄blico. Filiꝰ hec audiēs statī gladiū a se p̄iecit et corā p̄re genua flexit cū fletu magno misericordiā ab eo petēs ait. O bone pater p̄ccaui in te q̄ male egi iniq̄tatem feci. Jam nō sum dignus vocari filiꝰ tuus. peto ut remittas mihi a me diligas. āmodo ero filiꝰ tuus dilectꝰ a p̄ oīa s̄m tuā voluntatē mīstrabo tibi. Pat̄ hec audiēs cecidit sup̄ collū eius. osculatꝰ est eū et ait O fili dilectissiē āmō nō pecces esto m̄ fidelis filius a ero tibi grōsus pat̄ Et hoc dicto induit eū vestim̄tis p̄cios̄. a eū secū ad domū duxit a magnū ɔuiuiū satrapis impij fecit. Pꝰ hec per paucos dies vixit et vitam in pace finiuit.

Moralizatio.

Carissimi: impator iste est ih̄us xp̄s dominus noster Filius qui patrem p̄sequit̄ est malus xp̄ianus qui est filius dei legitimus p̄ virtutem baptismi Mater pueri est sācta ecclesia a qua baptismū et nostram salutez accepimꝰ quibus peccator p̄uersus et a deo per peccatū elongatꝰ querit mortem xpristi. Sz ipse sit pater patet Deutrono. xxxij. Nōne ipē est pater tuus ꝛc. Totiens ergo christianus querit mortem christi quotiens cōtra preceptū perpetrat? Vnde duxit te in desertum huius mundi in quo deserto non tm̄ obtulit se mori. sed mortuus est p̄pter peccata nostra Vnde propter eius amorē et tue anime salutem deberes r̄sistere peccatis et ei fideliter seruire. Pater dedit ei gladium ut eum occideret. Sic deus dat tibi gladium hoc est liberum arbitrium portantem scilicet amorē eius et gratiam. vel simpliciter eum a te expellere. Fac ergo tu sicut fecit ille filius. proice a te gladium iniq̄tatis et malicie sicut fecit ille de quo legitur in euangelio. Filius peregre profectus est in regionē longinquā sic peccator cuz carnales voluptates diligit a domino peregrinat̄ et quāto peccando fit dissimilior tantomagis a domino elongat̄. substantiam consumit dum vitam a cogitationes turpibus actibus impendit. et sic in euangelio dicit̄ de filio q̄ egere cepit